

NAVNAKAPPING UM UNGDÓMSTILBOÐ Á ARGJAHAMRI

Skipað verður fyri navnakapping, nú Tórshavnar kommuna í næstum letur upp nýtt ungdómstilboð á Argjahamri. Uppskotini, sum koma inn, verða lögð fyri nevnd. Í nevndini eru umboð fyri nýggja stovnin, forkvinnan í næmingaráðnum í Skúlanum á Argjahamri og leiðarin á Barna- & ungdómsdeildini hjá kommunu. Nevndin tekur síðani støðu til uppskotini, sum komin eru inn. Latnar verða 1.000 krónur til vinnandi navnið. Treytirnar eru hesar:

- Navnið skal vera lætt at siga
- Tórshavnar kommuna tilskilar sær rætt til ikki at taka av nøkrum av teimum uppskotum, sum koma inn. Freistin at senda inn uppskot er sunnudagin 27. mai 2018.

Johanna Jacobsen 100 ár

Mikudagin 16. mai verður Johanna Jacobsen í Tórshavn 100 ár. Johanna Jacobsen er ættað av Sandi. Sum 15 ára gomul fór hon til Havnar at tæna, men tá hon var einans 17 ár vóru boð eftir henni at koma suður til Ørðavíkar at passa systir sína, sum var vorðin sjúk. Seinni fór Johanna at arbeiða hjá arbeiðarafyrirkuni A. T.

Í Suðuroy hitti Johanna Dánjal Johann Olsen. Tey finga 6 børn og búsettu seg á Tvøroyri.

Børnini, Jens Áge, sáli, Elisabeth, Martin, Ennibjörg, Evita og Stanley, hava givið Johonnu 23 ommubørn og eina langa røð av lang- og olduommubørnum, sum eru búsitandi í Føroyum, Danmark og Skotlandi.

Á Tvøroyri arbeiðdi Johanna í fiski, og Dánjal Johann var sjómaður. Í 1971 gjørdist Johanna einkja, 53 ára gomul. Tá í tíðini var lítil stuðul til einkjur, og lítið arbeiði var at fáa á Tvøroyri um tað mundið. Johanna flutti tí til Havnar, har hon eitt nú gjørdi reint á Landsjúkrahúsinum og síðani hjá Franciskanarsystrunum og á Einars Prent.

Johanna giftist seinni uppafstur við Jens Arna Jacobsen úr Hvalvík. Tey finga 17 ár saman, áðrenn hon gjørdist einkja fyri aðru ferð.

Johanna Jacobsen er eitt konubrot, sum dámdi at arbeiða og dugdi væl til hendurnar. Hon hevur arbeitt hart alt sítt lív - í fiski, við at gera reint og sum heimahjálpi. Tá hon hevði frí, plagdi hon at

fara til Skotlands at hjálpa dótttrini, sum hevði eina café har. Johanna arbeiðdi, til hon var 71 ár.

At Johanna var sera væl umtókt sum heimahjálpi, kenna vit frá egnum royndum, har hon var um mammu okkara í fleiri ár. Johonnu dámdi væl at taka sær av teimum gomlu, sum í gerandisdegnum høvdu stóra gleði

av samveru við eitt fróðar-fólk, sum hon er. Johanna fekk við síni rólugu og fyrirkomandi medferð tey gomlu at kenna seg vird, trygg og glað.

Tað, sum hevur eyðkent Johonnu Jacobsen alt hennara lív, er arbeiðsemi, trúfesti til síni næstu og hartil trúfesti í sínum arbeiði. Hartil hevur hon gott minni

og dugir sera væl at siga frá, og tað var tí sera áhugavert at arbeiða saman við henni, sum eitt av teimum mongu søgufróðu heimildarfólkunum til bókina um Fylking á Tvøroyri.

Johanna dugir sera væl at málbera seg, og tað er ein frægð at lýða á hennara mergjaða Sandsmál. Hesin eginleiki gongur eitt nú fram av parti úr bókini Fylking, har hon lýsir tann tiltikna stríðsmannin Rudolf Niclasen og arbeiðsfólkið í A.T. á Tvøroyri:

Tað var Rudolf Niclasen, sum var formaður. Mær dámdi Rudolf so vælsignað gott. Fyri tað allarfyrra var hann so góður við arbeiðsfólkið. Hann var so hampiligur og munnpener ímóti arbeiðsfólkinum, og so var hann so góður við børn og so reinligur við fisk – øgiliga reinligur. Tað var ongantið eitt øvugt orð millum Rudolf og arbeiðsfólkið – nei, nei Rudolf var eitt vælsignilsi av einum menniskja. Tað var øgiliga góður stemmingur í AT – vit vóru sum vinkonur allar – øll konufólkini og tey mannfólkini, sum arbeiddu í turkarinum eisini, tað var

virkuliga stuttligt, tí teir vóru so kommersutir og livligir.

Hóast sín høga aldur fylgir Johanna væl við øllum, sum hendir í familjuni so væl sum úti í samfelagnum. Vit eru mong, sum eru takksom fyri at hava lært hesa megnarkvinnu at kenna og hava havt høvi at hoyra hana greiða frá lívskorun og arbeiðslívi her á landi fyri mongum árum síðan.

Vit ynskja hjartaliga til lukku!

Hundrað ár er høgur aldur, sum Johanna tignarliga ber við somu styrki, sum hon hevur sýnt í lívsins skiftandi umstøðum.

Vegna familjuna hjá Johonnu skal verða boðað frá, at tey, ið ynskja at heilsa upp á Johonnu Jacobsen í sambandi við 100 ára dagin, eru vælkomn inn á gólvið á Suðuroyarvegi 13 í Havn, mikudagin tann 16. mai frá klokkan 14 til 19.

Jóannes Dalsgaard

Søgulig føroysk LP hjá Mariu frá 1973 nú á fløgu

»Maria« er einfalda heitið á fløgu, ið nú á fyrsta sinni fæst til keyps í sølubúðum kring landið

Í føroyskum tónleikahøpi er talan um eina søguliga útgávu, sum í roynd og veru sá dagsins ljós í Norðuramerika.

Landið er Kanada, árið er 1973, tá nýliga gifta føroyska havnarkvinnan Maria Anderssen (i dag Maria Andreassen Hentze) – eisini kend millum manna sum Maria í Ullvøruhúsinum – fer til Kanada at heilsa upp á verfamiljuna fyri fyrstu ferð.

– Eg endaði við at syngja á einum møti í býnum

Victoria í British Columbia á kanadisku vesturstrondini, har verforeldrini búðu. Ein maður, ið kallaðist Douglas Gill kom aftan á møtið og spurdi, um eg hevði gjørt nógvar plátur. Tá svarið var nei, segði hann, at hetta mátti tað gerast nakað við. Tað

vísti seg, at hann hevði sítt eigna plátufelag og soleiðis endaði tað við, at eg nakrar fáar dagar seinni sat í einum studio í Kanada við mínum spanska kassaguitara og spældi inn mína fyrstu plátu. Kona Douglas, Margaret Gill spældi somuleiðis orgul og

Sum 23 ára gomul gav Maria í Ullvøruhúsinum út hesi LP plátuna í Kanada, sum nú er komin sum fløga

klaver. Og soleiðis gjørdist søguliga føroyska útgávan »Maria« veruleiki. Talan er um kendar enskar sangir so sum Seek And Ye Shall Find og Day By Day, sum eru innspældir live í studio og íklæddir einfaldan búna við kassaguitara og ljósu sopranrøddini hjá Mariu. Tveir føroyskir sangir,

»Sanna ungdómsgleði« og »Har við tínar hjartadyr«, finga sum sagt eisini rúmd á útgávuni.

Sjálv sigur Maria, at aftan á 45 ár sum LP pláta burturav, er loksins – eftir áheitan frá fleiri – gjørt av, at geva út hesa forkunnugu útgávu sum fløgu. Talan er um tiggju enskar sangir og tveir føroyskar sangir. Plátan varð í fyrstu syftu framleidd í Kanada.

– Vit finga eisini nakrar plátur við til Føroyar, sum blivu seldar hjá Marstein. Í 1973 var ikki so nógv av andaligum LP plátum og nógv vóru glað fyri hana her eisini, minnst Maria A. Hentze, sum í 1973 var 23 ára gomul og heilt frá barnaárum hevði sungið og spælt í samkomuhøpi í Føroyum.

– Sangur hevur havt

serligan týðning í mínum lívi heilt frá barnaárum. Eg komi úr einari familju, har sangur og tónleikur fylti nógv. Omma mín, Johanna Guttesen, sum búði á Tinghúsvegnum í Havn, plagdi at syngja fyri mær, tá eg vitjaði á gátt aftan á skúlatíð. Hon sang sangir, sum vit í dag kalla »Frem fra glemslen«, minnst Maria.

– Eg sang somuleiðis duett við systkinabarninum Gunrið og eisini í trio høpi, men tá eg fór til Kanada, so mátti tað vera solo við guitarinum, sigur Maria, sum eisini hevur sungið í Ebenezer kórinum í árávis.

Fløgan »Maria« fæst til keyps í Elding í Havn og Elding í Klakksvík, Føroya Møblasølu, Logos Bókhandli og somuleiðis Tutl búðini í Havn.